

5 ΦΥ 0 0 8 Α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ		
«Ὡς τέκνα φω- τός περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθούσῃ καὶ δι- καιοσύνῃ καὶ ἀλη- θεία· δοκιμάζον- τες τί ἐστὶν εὐάρε- στος τῷ Κυρίῳ». (*Ἐφεσ. 5,8-10)		
	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ	
	ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112	
	ΕΤΟΣ Β'	ΑΘΗΝΑΙ, 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(*Αναγνώσατε: Λουκ. 14, 16-24)

Σκοπῆμος ἡ Ἐκκλησία μας ἀναγινώσκει σήμερον τὴν παραβολὴν αὐτῶν προσκεκλημένων εἰς τὸ Δεῖπνον» διότι καὶ αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας διερχόμεθα, εἶναι ἡμέραι προετοιμασίας διὰ τὴν μεγάλην χαρμόσυνον ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτὴ πλησιάζει, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ Κύριος μᾶς προσκαλεῖ εἰς τὸ πνευματικὸν Του Δεῖπνον.

«Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντων! Ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης τοῦ ἱερωτάτου τούτου χριστιανικοῦ θυσιαστηρίου, κατὰκειται ἔσφαγμένος ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου! Οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐπιθυμοῦν νὰ σκύψουν νὰ ἴδουν τὸ Μυστήριον, ἀλλὰ με τρέμον σκεπάζουν τὰ ἱερά των πρόσωπα με τὰς πτέρυγὰς των καὶ με εὐλάβειαν ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ περιστοιχίζον ἀοράτως τὸν τόπον ὅπου ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ ὁ Κύριος τῶν κυριούντων» εἶναι ἑτοιμος νὰ δοθῇ «εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς»! Τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μοναδικὸς ἀέρας τῆς

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
Κοντάκιον τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος. Ἦχος Β'.

Τῷ πόδῳ Χριστοῦ τρωθεῖς, ἱερώτατε, τὸν νοῦν περωθεῖς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πατρικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὐρες, θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι δεῖαν ἔλλαμψιν.

ζωῆς, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς» καὶ τὸ Αἷμά Του τὸ τίμιον, τὸ ὁποῖον ἀκαθαρτεῖς ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας», προσφέρονται κατὰ τρόπον ἀνερμήνευτον καὶ μυστηριώδη, διὰ νὰ στηρίξουν καὶ νὰ εὐφράνουν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν! Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος διὰ τοῦ λειτουργοῦ ἱερέως προσκαλεῖ εἰς τὸ μυστικὸν συμπόσιον τῆς σωτηρίας μεγαλοφώνως: «Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου! Καὶ μᾶς βεβαιώνει ὁ Σωτὴρ: «Τὸ σῶμά μου ἀληθὴς ἐστι βρώσις καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθὴς ἐστι πόσις». Καὶ μᾶς ἐνθαρρύνει με πλουσιωτάτην ὑπόσχεσιν, ποῦ ἐξάπαντος θὰ τὴν τηρήσῃ. Ὅποιος τρώγει τὸ σῶμά Του καὶ πίνει τὸ αἷμά Του ἐνανταί μαζῇ Του. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ! Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε τὴν ἔνωσιν αὐτῆς; Νὰ κάμῃ ἰδικὴν του δύναμιν τὴν δύναμιν ποῦ ἔχει τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Νὰ αἰσθανθῇ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν

του την ανάπαυσιν και την γαλήνην, αλλά και την ανδρείαν και τὸν ἥρωισμὸν ποῦ ἐμπνέει ἡ ἐπαρῆ με τὸν Χριστόν; Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ πλύνῃ τὰς ἀμαρτίας του μέσα εἰς τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ και νὰ λάβῃ τὴν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὸν ἀἴρτον τῆς ζωῆς» διὰ τὸν ὠραῖον ἀγῶνα τοῦ καθήκοντος και τῆς ἀρετῆς;

«Ὅσοι πιστοί. Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως και ἀγάπης προσέλθετε», φωνάζει κάθε φορὰν εἰς τὸ τέλος τῆς θείας μυσταγωγίας ἡ Ἐκκλησία μας και ἡμπορεῖ ὁ χριστιανὸς εἰς κάθε στιγμὴν νὰ ἐτοιμασθῇ διὰ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτήν, ἀλλὰ ἰδιαίτερος τὰς ἡμέρας αὐτὰς καθήκον ἔχομεν ὅλοι νὰ μὴ λείψῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐτοιμασίαν ποῦ χρειάζεται, διὰ νὰ

προσέλθωμεν εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ Κυρίου.

Καμμία πρόφασις και καμμία δικαιολογία δὲν ἔχει πέρασιν ἐμπρὸς εἰς τὴν μεγάλην δωρεάν, τὴν ὅποιαν μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός, καμμία καθυστέρησις και καμμία ἀμέλεια δὲν δικαιολογεῖται, ἀλλὰ και καμμία ἀταξία δὲν ἐπιτρέπεται γύρω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς μυστικῆς θυσίας.

«Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν και οὕτως ἐκ τοῦ Ἄρτου ἐσθιέτω και ἐκ τοῦ Ποτηρίου πινέτω», μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Κανεὶς λοιπὸν ἄς μὴ ἀμελήσῃ νὰ ἐτοιμασθῇ και κανεὶς ἄς μὴ μείνῃ μακρὰν τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ ἀπὸ ραθυμίαν... «Ἐργεσθε, ὅτι ἤδη ἐτοιμὰ ἐστὶ πάντα»!

Η ΕΚΤΗ ΕΝΤΟΛΗ

«Ὁὐ φονεύσεις»

Κάθε ἄνθρωπος ποῦ γεννᾶται εἰς τὸν κόσμον ἔχει δικαιώματα, ποῦ δημιουργοῦν και ἀντίστοιχα καθήκοντα διὰ τοὺς ἄλλους ἀπέναντι του και διὰ τὸν ἴδιον ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Τὸ πρῶτον δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ δικαίωμα ποῦ ἔχει ἐπὶ τῆς ζωῆς, τὴν ὅποιαν τοῦ ἐχάρισεν ὁ Δημιουργός, αὐτὸ δὲ τὸ δικαίωμα ποῦ ἔχει κάθε ἄνθρωπος δημιουργεῖ τὴν ἀντίστοιχον ὑποχρέωσιν και διὰ τὸν ἴδιον νὰ σεβασθῇ τὸ ἴδιον δικαίωμα ποῦ και οἱ ἄλλοι ὅμοιοι του ἔχουν ἐπὶ τῆς ζωῆς, ποῦ και εἰς ἐκεῖνους ἐχάρισεν ὁ Θεός.

Ἡ περιφρόνησις αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μία ἀδικία ποῦ ἀντανάκῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος μόνος εἶναι κύριος τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων και ἐναντίον τοῦ Ὁποιοῦ ἀσβεβῆ και ἀμαρτάνει ὅποιος ἀσβεβῆ και ἀμαρτάνει ἐναντίον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ὁ παλαιὸς Νόμος κατεδίκαζε τὴν ἀσβεβειαν αὐτὴν ὅταν ἐφθανε μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀφαιρῇ τελείως τὴν ζωὴν, ὅταν

δηλ. ἐξεδηλώνετο—ὅπως θὰ ἐλέγομεν σήμερον—εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ κακουργήματος τοῦ φόνου, ποῦ και οἱ πολιτικοὶ νόμοι ὅλων τῶν ἐθνῶν αὐστηρὰ κατεδίκαζον και καταδικάζουν. Ὁ νόμος τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπέβλεψε περισσότερο εἰς τὴν διάθεσιν παρὰ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα και δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπικυρώσῃ ἀπλῶς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φόνου, ἀλλὰ και ἐπέδιωξε νὰ ἐκρινῶσῃ ὅ,τι θὰ ἤδύνατο νὰ καταλήξῃ εἰς αὐτὸν—ἂν ἦσαν πάντοτε εὐνοῦκαὶ αἱ περιστάσεις—. «Ὅχι ἀπλῶς νὰ προστατεύσῃ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἠθέλησεν ἀπὸ τὰς ἐναντίον τῆς ἀδικίας τῶν ὁμοίων των, ἀλλὰ και νὰ ἐξαγρίσῃ ζητεῖ τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν ἐκείνων, ποῦ παρասυρόμενοι ἀπὸ τὸ πάθος των θὰ ἤμαρτοῦσαν ἔστω και ἐλάχιστα νὰ ἀσβεβήσουν πρὸς τὴν ὑπαρξίν των ἄλλων ἀνθρώπων. Ἐξεκίνησεν ὁ νόμος ὁ Χριστιανικὸς ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς ἀδελφωσύνης ὅλων τῶν ἀνθρώπων και δὲν κατεδίκασεν ἀπλῶς τὰς μεταξὺ των βιαιοπραγίας μόνον, ἀλλὰ

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ ἄρχον

Μέγας Ἀρχαῖον ἦχος π̣ο̣ι̣ Νη 18 χ

Α

Ο

Ξοι Μα α α α α θ η η η η η μα α θ η η ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω ω νε λ λ λ

ι π η η η η η η η η η η η η ρι λ λ

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten word or phrase, possibly a section header or a specific term.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten word or phrase, possibly a section header or a specific term.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

CYNTOMON Ἦχος π̣² δ̣ι Νη 2/2 χρ. Μέτρο

3 3 1 2 1 3 1
Ο ἴε οι εν δο ξυι Μιαθη ται εν τω νι πτη ρι τς Δεινυρε

3 3 1 2 1 3 1
ξω ω τι ζουον το το τε Ι σ δασ ο δυς σε θης ρι

3 3 1 2 1 3 1
χργυ ρι αν νο ση σας ε συοο τι ζεε το υγ α νο ο

3 3 1 2 1 3 1
μοις υπε ταις σε τον δι υαιον Ἰκρι την πα ρά α δι δω

3 3 1 2 1 3 1
οι Βλεε πε χρη μα πνε ρα ζα τον δι α ταυτα αγ

3 3 1 2 1 3 1
χο ηη χρηη σα μεε νον ρε ευ γε α νο ρε ζον ψυ

3 3 1 2 1 3 1
χην την Δι δα συα χω τοι αυτα το σα μη σαα σαν

3 3 1 2 1 3 1
ο περι παν τας α γα θοι Κυ υ ρι ε X δο ξ α X

5 Απριλίου 1951

Κυ ρι ε ε σο ξα σοι

CYTHONIA ...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

και κάθε τι πού θά ἤδύνατο νά χαλαρώσῃ τὴν ἀδελφικὴν σχέσιν και νά διαρρήξῃ τὸν ἀδελφικὸν δεσμόν, και διὰ τοῦτο και τὴν ὕβριν ἀκόμη και τὴν περιφρόνησιν και τὸν θυμὸν ἐξίσωσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τὸν φόνον και κατέστησεν ὑπευθύνους φόνου και ἐκείνους μόνον οἱ ὁποῖοι ἀπλῶς θά ἠσθάνοντο ἔχθραν πρὸς τὸν πλησίον των (Ματθ. 5,21-26).

Τόσον πολὺ ἐφρόντισεν ὁ Χριστὸς νά ἐξαγνίσῃ τῶν πιστῶν Του τὰς καρδίας, ὥστε και ἀπέναντι αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀδικούτων ἤξιωσε νά αἰσθάνωνται ἐπιεικίαν και ἀνεξικακίαν και ἀγάπην οἱ χριστιανοί, και νά προσεύχωνται ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν των συνέστησεν εἰς τοὺς μαθητάς Του (αὐτόθι 43-48). Δὲν εἶναι μάλιστα οὐδὲ αὐτὸ ἀρκετὸν διὰ τὸν Χριστόν. Ἐκεῖνος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς Του ὄχι μόνον νά μὴ ἀνταποδίδωσι κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ὄχι ἀπλῶς νά μὴ διατηροῦν ἔχθραν και μνησικακίαν, ἀλλὰ και νά πληρώνωσι μὲ εὐεργεσίαν τὸ ἀδίκημα, ν' ἀγαποποιοῦν τοὺς κακοποιοῦντας και νά φαίνωνται χρήσιμοι πρὸς ἐκεῖνους πού τυχόν τοὺς ἐβλάψαν (Λουκ. 6,32-36), ἢ ὅπως χαρακτηριστικῶτατα τὸ εἶπεν ὁ Ἰερὸς Απόστολος: «Ἐάν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψάμιζε αὐτόν και ἐάν διψᾷ, πότιζε αὐτόν».

Ἄφ' οὗ διὰ τὸν ἐχθρόν του πρέπει νά εὐεργετῇ ὁ χριστιανός, ὀλοφάνερον εἶναι ὅτι και πρὸς κάθε ἄνθρωπον γενικῶς πρέπει νά συμπεριφέρεται μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὄχι ἀπλῶς νά μὴ ἐπιβουλεύεται τὴν ζωὴν του και νά μὴ τὸν κακοποιῇ, ἀλλὰ και μὲ προθυμίαν νά τρέξῃ εἰς βοήθειάν του ὡσάν τις καθ' οἰονδήποτε τρόπον κινδυνεύει, ὅπως μᾶς τὸ περιέγραψεν ὁ Κύριος τόσον παραστατικῶς εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου.

Δὲν εἶναι ἀρκετὸν τὸ νά μὴ φονεύωμεν λοιπὸν—ὅπως νομίζουν ὅσοι χονδροειδῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν—ἀλλὰ τότε μόνον εἰμεθα σύμφω-

νοι μὲ τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα, ὅταν και καμμίαν κακὴν διάθεσιν δὲν αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῶν ὁμοίων μας και μὲ κάθε τρόπον προστρέχωμεν εἰς βοήθειάν των ὅταν πάσχουν, εἴτε εἶναι φίλοι μας εἴτε εἶναι ἐχθροί μας. Τόσον δὲ σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν τὴν τελευταίαν ὁ Χριστός, ὥστε ἀπ' αὐτῆς εἶπεν ὅτι θά κρίνῃ τοὺς ἀνθρώπους ὅταν θὰ ἔλθῃ «ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ» (Ματθ. 25,31-46).

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑΝ

ΚΛΕΙΣΕ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Ναί, τὴν ὥρα αὐτὴ κλείσε τὸ ραδιόφωνο και ἑτοιμάσου γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Μὴ νομίσης, πὼς, ἂν ἀκούσης τὴ Λειτουργία ἀπὸ τὸ ραδιόφωνόν σου, τοῦτο ἀναπληρῶνει τὸν ἐκκλησιασμό. Κάνεις λάθος.

Αὐτὲς οἱ ἔκπομπές τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι γιὰ τοὺς ἀρροστούς και τοὺς ἠλικιωμένους. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ὄντες πιστοὶ, ὀφείλουν νά βρίσκονται αὐτὴ τὴν ὥρα στὴν ἐκκλησία. Ἐκεῖ θά ἁγιασθῶν και θά μετέχουν ἀληθινὰ στὴ Θεία Λειτουργία. Σαπλωμένοι στὸ κρεβάτι, καπνίζοντας ἢ πίνοντας τὸ τσάι σας, δουλεύοντας στὴν κουζίνα ἢ καθισμένοι στὸ καφετεῖο δὲν εἶναι δυνατόν νά ἀποκομίσετε εὐλογία.

Θά μοῦ πῆτε, πὼς παρακολουθώντας τὴν θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν ἀπολαμβάνετε μουσικὴ, μεταρσιώνεσθε και ὀφρλεῖσθε ἀπὸ τὸ κήρυγμα και, τὸ σπουδαιότερο, δὲν εἰσθε ὑποχρεωμένοι νά υπομείνετε τίς κακοφωνεῖς ὄρισμένον ψαλτῶν και νά στέκεσθε ὅλη τὴν ὥρα ὄρθιοι.

Ἀδιάφορο· τοῦτο δὲν οὐδὲ ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσι. Δὲν ἔχετε ἀκοῦσι τὸν ψαλμωδὸ πού λέει «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»;

Κλείτε, λοιπὸν, τὸ ραδιόφωνό σου, ἀγαπητέ μου. Οἱ καμπάνες σὲ προσκαλοῦν γιὰ τὴν θεία Λειτουργία. Μὴ ἀμελήσης.

ΜΑΚΡΥΑ Ο ΕΓΩΓΙΣΜΟΣ

«Μή κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε»
(Ίωάννου Ζ. 24)

Ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα κάνουν συνήθως τοὺς ἀνθρώπους μύητες, γιατί βλέπουν συχνὰ πολὺ κοντὰ, μόνο τὸν ἑαυτὸ τους, καὶ ἔτσι κάνουν τὴν ἰσαστήτητα νὰ βλέπουν μακρότερα καὶ πιὸ βαθεῖα. Τὶ γίνεται ὁμοῦ; Ἀρχίζουν νὰ βλέπουν στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους μόνο τίς κακίες τους. Γιατί καὶ ἐκεῖνος ποὺ φαίνεται κακὸς στὸ βάθος εἶναι καλὸς καὶ γιατί ἡ κακία στὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων βρισκεται μόνο στὴν ἐπιφάνειά τους. Ἡ μυωπία μας ὁμοῦ μᾶς κάνει νὰ βλέπουμε μόνο τὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ κρίνουμε ἀναλόγως.

Κι ὁμοῦς ἂν θέλουμε νὰ γνωρίσουμε τοὺς ἀνθρώπους, ἂν θέλουμε νὰ συνδεθῶμε μαζί τους, ἀνάγκη νὰ τοὺς δοῦμε ὅπως στὸ βάθος τους· εἶναι, ὅπως εἶναι πραγματικά.

Μακρὰ μας λοιπὸν ὁ ἐγωϊσμός.

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ;

«Ὑμεῖς ἐπεὶ τὸ εἶδος τοῦ κόσμου»
(Ματθ. Ε. 14)

Πόσες φορές δὲν ποιάς σταν δεῖς στὸ δρόμο ἕνα τυφλὸ. Ἄν τῆχει μάλιστα νὰ εἶναι καὶ νέος, τότε νιώθει τραγικότερα τὸν πόνο του. Πόσο δὲν θέλει ἐκεῖνες τίς ὥρες νὰ ἦσουν δυνατὸς, νὰ μποροῦσες νὰ ἔκρινες ἕνα θαῦμα, καὶ νὰ τοῦδινες τὸ φῶς του! Πρέπει νὰ εἶσαι τελείως ἀνάληγτος γιὰ νὰ μὴ νιώσεις τὴν ἀνάγκη τοῦ θαύματος.

Καὶ πόσες φορές ὁμοῦς δὲν περνᾶνε διπλά σου τυφλοὶ, πιὸ τυφλοὶ ἀπ' τὸν προηγούμενο, ποὺ σὲ βλέπουν καὶ ὁμοῦς δὲν βλέπουν. Γιατὸς τοὺς τυφλοὺς ὁμοῦς ἂν θέλεις, εἶσαι δυνατὸς, μορεῖς νὰ τοὺς δώσεις τὸ φῶς ποὺ τοὺς λείπει: Ἄν εἶσαι καλὸς Χριστιανὸς, ἂν ζεῖς φαινετὰ, ἂν ἀγαπᾶς θεομὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἔσεῖς, εἶπεν ὁ Κύριός μας, ἔσεῖς εἶστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Μπορεῖς λοιπὸν. Βοήθησε τοὺς τυφλοὺς τῆς ζωῆς, ὁὸς τους τὸ φῶς. Ἄν τοὺς ἀγαπᾶς, πρέπει νὰ ποιάς μὲ τὸ σταθὰδι ποὺ βαραίνει τὰ μάτια τους. Τὶ περιμένεις;

Δι' ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθυντέον:

Αἶδου. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίων
Ἰασιού Ι, Ἀθήναι. (Τηλέφ. 72.112).

Υπευθύνους Τυπογραφείων
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(13—19 Δεκεμβρίου 1954)

13. Δευτέρα: Εὐδοκίου κλπ. Μαρτ. Λουκίας Παρθένου.
14. Τρίτη: Θύρσου, Λουκίου καὶ Καλλίνικου Μαρτύρων.
15. Τετάρτη: Ἁγ. Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
16. Πέμπτη: Ἁγ. Γαλαίου τοῦ Προφήτου, Θεοφρανοῦς Βασιλίσκου, Μοδόστου Ἱεροσολύμων.
17. Παρασκευὴ: Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ τριῶν παιδῶν ἐν Βαβυλῶνι, Διονυσίου Αἰγύπτου Βαυματούργου.
18. Σάββατον: Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων.
19. Κυριακὴ: Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡμέρη τῶν ἀπὸ Ἄδου δικαίων τῆς Π. Διαθήκης.—Ἦχος Β'. Ἐσθίνον Ε'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ἀρχίζει διὰ τὰς καθημερινὰς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου. Τὰ Σαββατοκύριακα συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν. Ἐκ τοῦ Ἀποστόλου συμπληρώνεται τὴν Πέμπτην ἡ Α' πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Παρασκευῆν ἡ Β' πρὸς Τιμόθεον.

Ἐβδομάς εικοστὴ ἐβδόμη
(13-19 Δεκεμβρίου 1954)

- Δευτέρα (13): Α' Τιμοθ. 5,1—10
Μάρκ. 8,11—21
- Τρίτη (14): Α' Τιμοθ. 5,11—21
Μάρκ. 8,22—26
- Τετάρτη (15): Α' Τιμοθ. 5,22—6,11
Μάρκ. 8,30—34
- Πέμπτη (16): Α' Τιμοθ. 6,17—21
Μάρκ. 9,10—15
- Παρασκ. (17): Β' Τιμοθ. 1,1—2,8—18
Μάρκ. 9,33—41
- Σάββατ. (18): Γαλάτ. 5,22—6,2
Λουκ. 12,1—11
- Κυριακὴ (19): Ἐβθ. 11,9—10,32—40
Ματθ. 1,1—25

Ἐπισημαιοῦς: Τὴν Τετάρτην (15), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγ. Ἐλευθερίου ἡ ἀναγνώσις: Ἀπόστολος Α' Τιμοθ. 1,8-18 καὶ Εὐαγγέλιον Μάρκ. 2,23-3,5. Τὴν Κυριακὴν (19) τὰ σημεῖοιόμενα ἀνωτέρω ἀναγνώματα εἶναι τὰ τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῶνα. Ἰασιού Ι, Τηλέφ. 72-112.